

те въѣ, но дѣшѣ его соблюди. (кн. Ішв, гл. ѡ. ст. ѡ. и гл. ѡ. ст. ѡ.) И така за едно мигновеніе ока осиромашалъ Богатый Ішвѣ, безчетныте неговы скотоке, едни отъ тѣхѣ хайдѣты открадали, други се изгѣбили: Високите мѣ палати отъ силна бѣра се саворили и развалили, сыновете мѣ и дѣщерите мѣ отъ напрасна смѣрть въ единъ часъ измрели, самъ си Ішвѣ останалъ сиромашѣ, безъ жена, безъ дѣца, лежи отъ вѣнъ града на гноищата (на бокалцыте) ураненъ отъ главата до нозѣте. Сичко Ішвѣ изгѣбилъ, и богатство, и дѣца, и здравіе, обаче дѣшата си като неповредилъ, като чинищо не изгѣбилъ. Така говорилъ онъ въ себе си: „Азъ голъ се родихъ на томъ свѣтъ, и „пакъ голъ ще да умремъ. Нагъ изидохъ ѡ чрека матери моея, нагъ ѡидѣхъ. Изгѣбихъ ли си азъ богатството „и дѣцата, Господъ ми ги даде, Господъ „ги зе. Господъ даде, Господъ взати. „изгѣбилъ ли съмъ сичко, като не съмъ „мъ си изгѣбилъ дѣшата, нищо не съмъ „изгѣбилъ. А като си изгѣбимъ ведна „ждъ дѣшата, изгѣбвамъ сичко; и небо „и земля, и животъ и здравіе и самы „йа рай, за когото е създадена дѣшата ми.“

Едно време въ Греческото царство имало единъ генералъ на име Алкѣвѣадъ, тогова генерала заради некоя си причина го заточили (сюрдисали)